

РЕШЕНИЕ

№ 6957

гр. София, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 10.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **8634** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба от Ц. И. Ц., В. В. Д. и Н. Ц. Г. от [населено място], чрез адв. К., срещу становище № 33-НН-479-19 от 26.08.2021г. на заместник-министъра на културата, с което се отказва съгласуване на проект за изменение на ПРЗ за УПИ – „за парк „Могилите“ (ПИ с идентификатор 68134.601.59) за образуване на нов УПИ I-59, кв.22, местност „Л. – Зона Г“, район „П.“.

Жалбоподателите оспорват посочения отказ като нищожен, евентуално незаконосъобразен, издаден при липса на компетентност, съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалноправните норми. Твърденията за нищожност на оспорения акт основава на това, че процесният отказ не е подписан от упълномощения заместник-министър, а от друго лице. По отношение несъответствието с материалния закон жалбоподателят сочи, че отказът е мотивиран със заповед № РД9Д-17 от 07.04.2021г. на министъра на културата, която е оспорена по съдебен ред. С предходно становище от 25.11.2019г. планът е съгласуван, като е прието, че не засяга могилите и техните охранителни зони. Това становище е влязло в сила и не може да бъде преразглеждано само защото е издадена последваща заповед, която променя границите и териториалния обхват на защитената местност. Поради това се претендира отмяна на процесния отказ и присъждане на разноските по делото. Ответникът по оспорването чрез юрк. Х., в становище от 21.09.2022г., моли жалбата да бъде оставена без разглеждане като просрочена и подадена от лица без правен интерес. Алтернативно моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Соочи, че

отказът е издаден от компетентен орган в условия на заместване на оправомощения заместник-министър. Становището по чл. 84 ЗКН е мотивирано с действащия режим на опазване на груповата недвижима културна ценност. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – главният архитект на СО, редовно уведомен, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателите се легитимират като собственици на празно регулирано дворно място с площ от 7820 кв.м., представляващо имот с пл. № 59, нанесен в к.л. № 275 по неodobрен КП на [населено място], местност „Л. – Г“ съгласно нотариален акт № 187, том XVI, дело № 3271 от 28.07.1995г., нотариален акт № 35, том I, рег. № 4940, дело № 35 от 31.01.2008г. и удостоверение за наследници на 30. Имотът е нанесен в КККР с идентификатор 68134.601.59. Имотът попада в УПИ II – за парк „Могилите“ от кв.22 на действащия ПУП съгласно извадка на л. 57.

Административното производство по издаване на оспорения акт е образувано на основание заявление от 29.05.2019 г. /л.103 по делото/, подадено от Н. Ц. Г. в Националния институт за недвижимо културно наследство /НИНКН/, с което е поискано съгласуването на ПУП за имот с идентификатор 68134.601.59. Видно от обяснителната записка /л.109-111 по делото/, проектът е за Подробен устройствен план /ПУП/ - ИПЗ за УПИ II- за парк „Могилите“, кв.22 по плана на местност „Л. – зона Г“ чрез промяна на предназначението на УПИ II в нов УПИ I-59 – за ЖС, ОО и ПГ само в границите на ПИ 59 в устройствена зона „Жк“. В новия УПИ се предвижда свободно високо етажно застрояване, съобразено с параметрите на ОУП и околното застрояване. Посочено е, че охранителните зони на две надгробни могили се намират извън обхвата на допуснатото изменение. Изготвянето на ПУП - ПРЗ е допуснато със Заповед № РА50-847/01.11.2018 г. на главния архитект на Столична община /л.112-116 по делото/. Към заявлението е приложено писмо от директора на ОП „С. С.“ към Софийски исторически музей от 24.08.2005г. – л.121, съгласно което няма данни археологически паметници да попадат на въпросния терен. Независимо от това обаче при бъдещи изкопни работи за ново строителството ще се процедира съгласно чл. 18 от ЗПКМ (отм.), т.е. собствениците на строежа са длъжни да уведомят незабавно общината или най-близкия музей, които от своя страна най-късно в едномесечен срок са длъжни да отговорят дали находката представлява паметник на културата и да дадат указание за мерките, които трябва да бъдат взети за проучването и за запазването му.

След разглеждане на приложената към заявлението документация, със становище изх. № 9400-5121/29.07.2019 г. на директора на НИНКН /л.101/ преписката е изпратена на министъра на културата с предложение да бъде съгласуван проекта, тъй като намиращите се в района две могили като част от археологически паметник с национално значение са извън имота, за който се иска одобряване на ИПРЗ. На това основание е издадено становище на министъра на културата № 33-НН-479 от 25.11.2019г., с което е съгласуван проекта за ИПРЗ за УПИ II- за парк „Могилите“,

чрез образуване на нов УПИ I-59 – за ЖС, ОО, ПГ. Поставени са изисквания за спазване на чл. 160, ал.2 и чл. 161, ал.2 от ЗКН.

С писмо изх. № 0800-3665 от 20.11.2019г. директора на НИНКН е изпратил на министъра на културата предложение за режими за опазване - териториален обхват и предписания за опазване на недвижима културна ценност „Могилен некропол“, разположен в м. „Петте могили“, [жк], кв.22. Приложен е картен материал, от който е видно, че в кв. 22 попадат две могили, описани като могила 3, попадаща в имот с идентификатор 68134.601.709, и могила 4, попадаща в имоти с идентификатори 68134.601.54, 59 и 214. Горното е направено въз основа на протокол на междуведомствена комисия от 17.07.2019г., която е внесла предложение за актуализиране на наименованието, статута, териториалния обхват, границите и предписанията за опазване на процесната културна ценност. Приложен е картен материал, според който Могила №4 от този комплекс в площта, очертана от т. 2-3-6-7, попада в имот с идентификатор 59 съгласно картата на л.158. Целият имот 59 попада в територията на охранителната зона на комплекса, заштрихована на картата на л.158. Открито е производство по издаване на общ административен акт, за което е направено уведомление по реда на чл.66 от АПК на интернет страницата на Министерството на културата. Същото е приключило с издаването на заповед № РД9Д-17 от 07.04.2021г. на министъра на културата, с която обекта е преименуван на комплекс „Могилен некропол“ с класификация на групова археологическа недвижима културна ценност от национално значение. В т.1.2.2 са посочени предписанията за опазване на територията на недвижимата културна ценност, сред които е и забраната за всякакви строителни дейности. Същото се отнася и до територията на охранителната зона в т.1.2.2.2. Графичната част към заповедта е на л. 203.

Преписката на жалбоподателите е процедирана от общинската администрация, като е разгледана от ОЕСУТ по т.10 от протокол № ЕС – Г-21 от 05.04.2021г. с предложение да се разгледа отново от ОЕСУТ след приключване на процедурата по определяне на режима на опазване – териториален обхват, граници и предписания за опазване на недвижима културна ценност „Могилен некропол“. Освен това проектът за ИПРЗ да се съгласува с МК Поради това с писмо от 01.06.2021г. главният архитект на СО служебно е внесъл проекта за ИПРЗ в Министерството на културата за съгласуване. Жалбоподателят Н. Ц. Г. е уведомен за това с писмо от 18.08.2021г.

Последвало е издаването на 26.08.2021г. на оспорения в настоящото производство отказ, подписан от за доц. П. С. съгласно заповед № РД-09-796 от 19.08.2021г., в който изцяло са пренесени предписанията за опазване на територията на недвижимата културна ценност от т.1.2.2.1.1 и за опазване на охранителната зона от т. 1.2.2.2. от заповед № РД9Д-17 от 07.04.2021г. на министъра на културата. Доколкото процесното ИПРЗ засяга имот, в част от който попада Могила №4, а останалата част от имота попада в охранителната зона, е отказано съгласуване на проекта. попадащ и в двете Становището е получено на 16.08.2022г. съгласно извадка от деловодната система на МК на л.176 от Ц. Ц.. Жалбата е подадена на 26.08.2022г.

По делото са представени заповед № РД09-476 от 03.06.2021г. на министъра на културата, с т.2 от която същият оправомощава зам.министър П. С. да издава писмените становища по чл. 84, ал.1 от ЗКН, и заповед № РД09-796 от 19.08.2021г. на министъра на културата, с която определя зам. министър В. К. да замества зам. министър П. С. за времето от 25.08. до 27.08.2021г. вкл. Представена е още жалба от Ц. И. Ц., В. В. Д. и Н. Ц. Г. от [населено място] срещу заповед № РД9Д-17 от

07.04.2021г. на министъра на културата, по която е образувано адм. дело № 8479/2022г. на АССГ, IX тричленен състав, като с определение № 7128 от 15.09.2022г. е отхвърлено искането на жалбоподателите за спиране на предварителното изпълнение на заповедта. Към момента делото е висящо.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е от надлежни страни - адресати на оспорения отказ като собственици на имот с идентификатор 68134.601.59, насочена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл. 21, ал. 1 АПК, който засяга неблагоприятно правната сфера на оспорващите, което обуславя извод за наличие на правен интерес от оспорването, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 84, ал. 14 от ЗКН с оглед липсата на доказателства за съобщаването му на жалбоподателите преди 16.08.2022г. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Разпоредбата на чл. 78 ЗКН предвижда, че териториалноустройствената защита на недвижимото културно наследство обхваща режими за опазване; устройствени планове на защитени територии за опазване на недвижимото културно наследство и специфични правила и нормативи към тях; планове за опазване и управление на недвижими културни ценности; проектиране, съгласуване и одобряване на устройствените планове и на проектните документации (инвестиционни инициативи и проекти за намеси) в защитените територии за опазване на недвижимото културно наследство и контрол по тяхното прилагане и изпълнение; финансиране и извършване на дейности в недвижимите културни ценности и в охранителните им зони за целите на тяхното опазване и експониране. Според чл. 80, ал. 3 с.з. устройствените планове по чл. 78 преди одобряването им се съгласуват по реда на чл. 84, която разпоредба в ал. 2 регламентира компетентността на съгласуващия орган и според нея това е министърът на културата или оправомощено от него длъжностно лице. В конкретния случай оспореният отказ е издаден от името на заместник-министъра на културата П. С., подписан с добавка „за“ на основание Заповед за заместване № РД09-796 от 19.08.2021г. на министъра на културата за зам. министър В. К.. Съвкупността от делегиране на законови правомощия и заместване на органа, на когото те са делегирани, при наличие на изрична заповед за заместване, усложнява фактическата обстановка, но не нарушава закона. Предвид това съдът приема, че оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган.

Актът е издаден в изискуемата писмена форма като съдържа от външна страна задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват различни от посочените в тази норма изисквания към формата и съдържанието на акта. Посочени са правните основания за издаване на акта, както и фактическите такива, представляващи мотивите на административния орган за прилагане на посочената в отказа правна норма. Отказът е в съответствие с материалния закон. Съгласно чл. 80, ал. 4 ЗКН, не се съгласуват устройствени планове и специфични правила и нормативи към тях, които не са съобразени с режимите за опазване на недвижимите културни ценности. В случая проектът за изменение на плана за регулация предвижда промяна на предназначението на УПИ II в такова за жилищно строителство, ОО и ПГ, а проектът за изменение на плана за застрояване предвижда свободно високо етажно застрояване. По делото няма спор, че в имота на жалбоподателите попада частично могила №4 от комплекса „Могилен некропол“,

като въпреки че същата не попада в новопредвидения УПИ I-59, последният изцяло е в охранителната зона на комплекса. Съгласно заповедта, с която са определени режимите за опазване на недвижимата културна ценност, на територията ѝ и на територията на охранителната ѝ зона се изисква промяна на досегашния начин на трайно ползване – за друг вид застрояване и се забраняват всякакви строителни дейности, с изключение на изграждане на инфраструктура, свързана със защитата на археологическата ценност или за благоустрояване и достъп до нея. Следователно представеният за съгласуване проект за ПУП - изменение на ПРЗ не отговаря на изискванията на чл. 80, ал. 4 ЗКН, а именно не е спазен режимът за опазване на недвижимите културни ценности. След като е налице неспазване на режима за опазване, то за административния орган на основание чл. 80, ал. 4 ЗКН е задължение да не съгласува устройствения план, което е и направил. Фактът на последващо оспорване на заповед № РД9Д-17 от 07.04.2021г. на министъра на културата, с която се определят режимите на опазване на археологическата културна ценност не променя този извод. Същото е направено една година след издаване на процесния отказ и евентуалната отмяна на тази заповед ще е нов факт, настъпил не само след издаване на отказа, но и след приключване на устните състезания по настоящото производство. Горното мотивира съда да приеме, че оспореният акт е законосъобразен, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът намира също, че неправилно като ЗС по спора е конституиран главния архитект на СО в качеството му на вносител на проекта в Министерството на културата за съгласуване с писмо от 01.06.2021г. Това действие не го прави заинтересована страна в спора, доколкото процесния отказ не е благоприятен акт за СО. Същият въобще не засяга права и законни интереси на общината. Писмото за внасяне на проекта има чисто процедурен характер, доколкото първоначалният проект е внесен със заявление на жалбоподателите от 29.05.2019 г. и повторното внасяне е с оглед решението на ОЕСУТ да се изчака приключване на процедурата по определяне на режима на опазване – териториален обхват, граници и предписания за опазване на недвижимата културна ценност „Могилен некропол“. Поради това заинтересованата страна следва да бъде заличена.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. Такова се дължи на основание чл. 143, ал.3 от АПК във връзка с чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в минимален размер от 200лв.

Водим от горното и на основание и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 41-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. И. Ц., В. В. Д. и Н. Ц. Г. от [населено място], срещу отказ № 33-НН-479-19 от 26.08.2021г. на заместник-министъра на културата да съгласува проект за изменение на ПРЗ за УПИ – „за парк „Могилите“ (ПИ с идентификатор 68134.601.59) за образуване на нов УПИ I-59, кв.22, местност „Л. – Зона Г“, район „П. ЗАЛИЧАВА като заинтересована страна по спора главния архитект на СО.

ОСЪЖДА Ц. И. Ц., В. В. Д. и Н. Ц. Г. от [населено място] да заплатят на Министерството на културата сумата от 200лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от

съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: